

Ugeskrift

for

Norske Landmænd,

udgivet af J. Schrøder.

N° 48.

Lørdagen den 27de November 1858.

2den Marg.

Indhold.

Et simpelt og billigt Dampfogearrnat for Kreaturer. — Høstens Udfald i Norge. — Inden- og udenlandske Efterretninger. — Meteorologiske Sagttagelser.

Et simpelt og billigt Dampfogearrnat for Kreaturer.

Jeg har seet i forskjellige Nummere af dette Blad dels Beskrivelser, dels Tegninger af Dampfogearrnat, ligesom jeg ogsaa har seet at „Selskabet for Norges Vel“ har udsat en Præmie for Opfindelsen af et hensigtsvarende Apparat; men det synes, som om alle de hidindtil omtalte Dampfogere ere for omfattende storartede og alfor besværlige for den almindelige Mand at anskaffe sig. Med Hensyn hertil er det at jeg i al Korthed tillader mig at fremstille et simpelt, billigt og efter min Formening fordelagtigt Apparat til Foder-Dampkogning. Apparatet, der ikke er beregnet paa noget bestemt Antal Kjøer, men kun anskaffet efter et Slags Skjøn, som først Erfaring vil oplyse enten at være rigtig eller galt, fortjener maaske den mindre bemidlede Mandes Opmærksomhed, da det viser, at en simpel Indretning mangen Gang kan tjene til samme Nytte som en kostbar og indviklet. Vel er det ganske rimeligt, at Mange gjerne kan have en lignende Indretning, som den jeg her vil fremstille, da den er saa faare simpel og let anskaffelig; men da jeg ikke i Ugeskriftet har seet nogen simpel Indretning af denne Slags behandlet, troede jeg at Beskrivelsen af dette Apparat her var paa sin Plads.

Apparatet ser saaledes ud: Jeg har anskaffet en Pande eller Gryde af en Størrelse omtrent paa 1 Tønde (144 Potter), hvortil jeg har kjøbt en almindelig Brødtakke, som noisagtig svarer til Grydens indvendige Omrids, og som tjener til Laag. Denne Takke er sat fast til Gryden, saaledes at der overst oppe, ved den lille Afstuds, der almindeligvis er paa alle Gryder, er fastklínket en Ring af Jern omtrent paa $\frac{1}{2}$ Tommes Tykkelse; tilsluttet til Grydens indvendige Sider. I denne Ring er der borret 6 Huller, svarende noisagtig til lignende 6 Huller i Takken alle af $\frac{1}{4}$ Tommes Tykkelse, hvori er sat et lige Antal til Hullerne passende Skrueer, som ved en

Struemoder presse Takken fast til Ringen. Imellem Ringen og Gryden saavelsom imellem Takken og Ringen er der brugt almindelig Pakning, bestaaende af flettet løst Hampegarn og Monniekibtd. I Takken er borret atter 2 større Huller paa cirka $2\frac{1}{2}$ Tomme, hvoraf det ene benyttes til Damprøret og det andet til Vandfyldning. Omkring det ene store Hul, nemlig det, som benyttes til Damprøret, er igjen borret 4 mindre Huller af $\frac{1}{2}$ Tommes Størrelse i lige Afstand fra hinanden, hvortil Damprøret ved en fastklínket Flence eller Ring, der har 4 Huller, svarende noisagtig til de 4 Huller, der er borret rundt om Dampbullet, er skruet fast til Takken med 4 Skrueer og fornøden Pakning. Til det andet Hul, som benyttes til Vandfyldning har jeg blot en til Hullet svarende Træprop, som tilfulde gjør Tjenesten om Trykket er end saa stort. Til Beholder, som jeg her vil kalde det Kar, som Foderet bliver pakket ned i, har jeg ladet gjøre en stor Tønde paa omkring 300 Potter og som hænger svævende i 2 Lapper eller Arler, hvoraf den ene er cylindrisk (indhulet) og i den ene Ende, der vender udad, forsynet med Skruetjenger, der noisagtig passe til lignende Gjenger i det fra Gryden kommende Damprør. Dampen ledes altsaa ind i Tøndens Centrum igjennem den ene Arer. Tønden er beslaaet med 4 Jernbaand, hvoraf det ene Baand i den ene Ende er gjort til at skruer sammen om Tønden. Ved at løse paa Skrueen i dette Baand, udvider Staverne sig lidt, og Bunden, hvori er sat et Haandtag, tages derved lettelig ud. Naar man altsaa vil fylde Tønden, har man kun at gjøre nogle Omdreininger paa denne Skruer og tage Bunden ud, og naar Tønden er fyldt, da atter at sætte Bunden ind igjen og skruer til Tønden, der saaledes kan dreies rundt efter Behag, uden at forstyrre Dampledningen, da denne foregaar i den ene Arer. Under Tønden er der som almindelig en Binge, hvori Foderet, efterat være kogt, bliver holdt for at afkjøles, hvilken Udtonning foregaar blot ved at løse paa den for omtalte Skruer og tage Bunden ud, og dreie Tønden med Nabningen ned til Bingen.

Til Stof ved Kogningen benytter jeg 2 lige Dele med Hø og Havrehalm, slaaret sammen paa en lige ved Tønden anbragt Haffelsmaskine, hvorefter kommer lidt Turnips og Poteter. Efterat Gryden er kommen ikog, medgaar der 10 Minutter til Kogningen. Efterat Substansen er kogt

bliver den, som sagt, hældt i Bingen, og efterat den er affjolet tilbørlig, tager jeg 1 Risbund Havremel og blander sammen med det Hele, som der efter udportioneres til Kreaturerne i straaliggende Rønder, der er anbragt lige ved Apparatet, og skoves ind til hver Køes Krybbe. Hver af disse Rønder tager netop den Portion Koen skal have. At skjære Ho til Hælfelse er saavidt jeg ved ikke almindelig; men jeg har fundet denne Maade at være særdeles god; thi Halmen faar ved Dampens Virkning paa Hoet selv samme baade Lugt og Smag, og som Folge heraf nyder Kreaturerne Fodret med større Begjærighed. Gryden, som jeg benytter hertil, er indmuret i Forgangen til Fjofet eller rettere i Krybdet af Forgangen og Fodergangen, saaat Gryden staar i Forgangen og Tønden hænger i Fodergangen. Gryden er indmuret efter samme Princip som Direktor Sørensens Dampfjedler, saaledes at Vandet hviler paa to rette Bægge af Mursten, som i Midten danner en Kanal til Flægget, og Trækken gaar dermed ret ind bag Gryden, derpaa ud til Venstre frem til Fæggedøren, over denne og ned paa høire Side og ret ud i en ved høire Side bag Vandet anbragt Pibe, og Gryden er ved denne hele Paavirkning af Ilden efter faa Minutter ifog. Gryden fyldes omtrent $\frac{1}{4}$ med Vand.

Dette Apparat benytter jeg til 6 a 7 Kjør, men jeg kan ikke fatte andet, end at Apparatet gjerne kunde benyttes til 20 a 30 Kjør, saasom det er ringe eller ingen Beføstning ved, alder at fylde Beholderen og slippe Damp paa, aldenstund man har Damp færdig. Beføstningen til Kogningen bestaar jo i at faa Damp færdig. Der næst forekommer det mig at Storrelsen er ganske uvæsentlig saasom det er en ringe Dagatel, naar man engang har anstafset sig de øvrige Apparater, at anstafse sig en større eller mindre Beholder, alt efter som Fjofet tiltrænger samme.

Beføstningen ved hele Apparatets Anstafvelse skal jeg tillade mig at opstille:

1 Gryde	3 Spd. = 16 ½
1 Tasse	1 — 1 — —
Smearbejde til denne . . .	= — 3 — —
Jernbor til Indlægningen .	= — 3 — 20 —
1 2-toms Damprør 5 Fod langt	1 — 1 — —
1 Klence med 4 Skrue hertil .	= — 1 — 8 —
2 Tapper til Tønden, hvoraf den ene cylindrisk	= — 2 — 8 —
1 Tønde paa ca. 300 Potter .	2 — — — —
Dmiremt Beføstning paa det ene Jernbaand med Skrue	= — 1 — 4 —
50 Stykker ildfast Mursten til Fløkanalen	1 — — — 12 —
600 almindelig Sten a 3 ½ Arbejdssten for Mureren til Opførelsen af Pibe og Pande	3 — 3 — —
	2 — — — —
	16 Spd. 2 ½ 20 ½

Dette er noiagtig den hele Udgift ved Apparatets Anstafvelse, og jeg indser ikke andet end

at dette gjør den fulde Nytte og gjerne benyttes baade til stort og lidet Fjof. Den eneste Beføstning, som jeg vil have tillagt Apparatet, er en Ventil i Damprøret, der kan stænge Dampen inde indtil man har fyldt Tønden, og som samtidig kan tjene til Sikkerhedsventil. Den første Gang man fylder Tønden er jo Dampen ikke til Hindet, men den anden Gang. Jeg koger om Formiddagen, og da 2 Gange, og lader jeg den sidste Kogning blive beroende i Damp-tønden indtil Eftermiddagen. Foderet holder sig tilstrækkelig varmt.

Til at skjære Halmen, Hoet, Turnipsen &c. og til at koge 2 Tønder medgaar idethele 1 Time, forrettet af en Person. Brænde medgaar der for $2\frac{1}{2}$, høist 3 ½, til at koge disse 2 Tønder, beregnet efter 7 ½ pr. Tønde.

Køb i November 1858.

E. Lyhmann.

Høstens Udfald i Norge.

(Aftenbladet.)

Fra samtlige Amter, undtagen Buskeruds og de to nordligste Amter, er nu indløbet de sædvanlige Beretninger om Aarveien. De Klæder, hvorfra Dverøvrighederne øser sin Kundskab, er, som vi oftere har paapeget, ikke af den Besskafenhed, at man paa Indberetningerne kan bygge nogen bestemt Forestilling om Høstens Udfald, idet det Hele kun er grundet paa løst Stjov. Hvad man kan modtage af disse Aftskykker, er kun et almindeligt Indtryk, men dette Indtryk er iaar særdeles tilfredsstillende. Af de vistnok temmelig vage Betegnelser, som Amtmændene i Mangel af Tal er nødt til at gjøre Brug af, kan man drage den almindelige Slutning, at Landets Forsyning ved egen Axl iaar gaar op til mere end det Gjennemsnitlige. Dette var ogsaa hvad man maatte vente. Ingen af de Ulykker, der gjør den norske Agerdyrkning hazardøs, er iaar indtruffet; Sæden kom tidligt i Jorden; Sommeren var ualmindelig drivende; om Frost har man ikke hørt fra nogen Egn, og Indbjergningen foregik i det Store taget under gunstige Omstændigheder. Hvad der har i nogen Grad skuffet de store Forventninger, Landmanden gjorde sig den første Del af Sommeren, var den altfor drivende Hede i Mødningsstiden, og i enkelte Distrikter (Smaalene og Kristians Amt) regnsfuldt Veir i den første Del af Indbjergningsstiden. Høhøsten synes over det hele Land at have givet særdeles tilfredsstillende Udbytte. Ligesom altsaa Landmandens Lader er vel forsynede, tør man antage, at man i den kommende Vinter og Foraar vil faa mindre at høre om Fødernød og Suldefodring, end desværre altsfor ofte er Tilfældet i den norske Landhusboldning.

Derimod har Høsten givet en ny og bedrøvelig Erfaring om det Mislige i den Plads, Po-

teføsen har faaet i vort Landbrug. Potetavlen maa nemlig over det hele Land ansees for at være i større eller mindre Grad mislykket, paa mange Steder i den Grad, at man befrygter Mangel baade paa Husholdnings- og Sættepoteter.

Efter de indkomne Beretninger tør man rimeligvis regne Høstens Udbytte idethele til et almindeligt godt Aars.

Vi meddeler nedenfor et Uddrag af samtlige de indkomne Beretninger:

Akershus Amt. Dyre Romerike: Høavlen middels, Halmfoder en Mængde. Kornhøsten ikke svaret til de Forventninger man engang gjorde sig, navnlig har Rugavlingen slaaet mindre godt til, og i det Hele blev Kornet under Modningen fordrevet. Nedre Romerike: Høavlen bedre end i et almindeligt godt Aar; Kornavlingen ligeledes tilfredsstillende — Vintersæden som i et Middelsaar (undtagen i Jet) hvor den antages at være under et saadant, Vaarsæden som i et almindeligt godt Aar. Potetavlingen over det hele Distriktet meget mislig, idet indtil en Trediedel eller endog Halvdelen ved Opagningen var angrebet af Potetsygdom, og Resten neppe vil kunne holde sig. Lister og Mandals Amt. Høhøsten større end nogensinde forhen. Korn maa, uagtet de engang lovende Udfigter, maaske sættes noget under et Middelsaar. Potethøsten god, skjønt man ikke har været fri for Sygdom. Romsdals Amt. Høhøsten sjelden rig i Forhold til det Almindelige Ageren for stærkt fremdrevet ved Hede i Modningsstiden, navnlig hvad Hæren angaar. Kornhøsten dog anseet for at svare til et Middelsaar. Potethøsten mislig. Frugten meget almindelig angrebet af Sygdom, saaledes at paa enkelte Gaarde hele Avlingen er ødelagt, medens man tillige frygter for at det Bjergeede ikke vil kunne holde sig. „Distriktet vil saaledes til Foraaret tiltrænge betydelig Tilførsel af Sættepotetes.“ Søndre Bergenhus Amt. Kornhøsten idethele taget som et Middelsaar; Kvaliteten god, men ringe Mængde. Høavlen maa betragtes som et Kronaar. Poteteshøsten derimod idethele ubeldig, — overalt Torraaddenhed, saa at man frygter for Mangel baade for Vinteren og for Udsæd til Vaaren. Frugtavlen i Hardanger har været meget rig. Stavanger Amt. „Et udmærket Føderaar,“ baade hvad Kvantitet og Kvalitet angaar. Aaret med Hensyn til Kornavl et godt Middelsaar; men ved Træstningen har man fundet at Kornet er temmelig let, en Folge af den for stærkt fremdrevne Modning. Potetsygdommen har ogsaa iaar vist sig i temmelig betydelig Grad. Hedemarkens Amt. „De Forventninger, man gjorde sig om et frugtbart Aar, er ialmindelighed gaaede i Opfyldelse.“ Torken har vistnok i Solør og Hedemarkens Fogderier bragt noget til at gøre Kornet mindre hjærnefuldt, ligesom Vintersæden i Solør, Vinger og Døalen har lidt meget ved den snebare Vinter; alligevel maa Kornavlingen idethele, undtagen for Hedemarkens Vedkommende, ansees særdeles god. Høst Østerdalens Fogderi, endog de nordligere,

har faaet en rigere Høst end nogensinde i de sidste 20 Aar, og ligeledes ansees Kornhøsten i Vinger og Døalen for at være den rigeste man paa mange Aar har havt; ogsaa i Solør slaaer den meget over forrige Aar. Det samme gjælder idethele om Høhøsten. „Da Østerdalens Havnegange har været fortrinlig gode, slaaer Udbyttet af Kreaturerne der i Forhold til den øvrige Avling.“ Hedemarkens Fogderi maa saavel Hø som Kornavlingen regnes til et godt Middelsaar. Potetavlingen betydelig, men Torraaddenhed meget almindelig, og havde allerede for Indhøstningen, navnlig i Hedemarkens Fogderi, anrettet Skade. Nedens og Kobygdelagets Amt. Af Hø saa godt som overalt en usædvanlig Mængde. Kornavlingen har ogsaa idethele givet godt Udbytte, navnlig gjælder dette Nedens Fogderi. I det øvrige Amt Resultatet noget forskjelligt i de forskjellige Distrikter, idet Aaret for nogles Vedkommende karakteriseres som et godt Middelsaar, for andres dels over dels under et saadant. Potetavlen høstet mislig, formedelst Sygdom, navnlig i Nedens Fogderi, saa at man endog befrygter Mangel paa denne Rodfrugt. Jarlsberg og Laurvigs Amt. Høhøsten har givet særdeles godt Udbytte. Uagtet Kornet paa Grund af Torken er mindre vægtigt og uagtet Indhøstningen til dels var mindre heldig, ansees Kornavlen svarende til et Middelsaar. Potethøsten derimod „ganske mislykket,“ og der befrygtes Mangel. Søndre Trondhjems Amt. Aaret maa saavel hvad Korn som Høhøsten angaar regnes til de gode — Kornhøsten snarere over end under et Middelsaar. Efterretningerne om Potethøsten derimod mindre gunstige (Torraaddenhed). For Dypdal bemærkes, at Budrættens har været mindre rigelig formedelst Fødermangel i Foraaret og den deraf fulgte Udmagring af Kreaturerne. Nordre Trondhjems Amt. Høhøsten særdeles god, undtagen i Mandalens Sobygder noget ringere. Kornhøsten ikke rig med Hensyn til Kvantiteten, men dette antages for en stor Del at opveies ved den udmærkede Kvalitet. I Sobygderne, nemlig Fosnæs, Rørø og Kolvereid har Avlingen været „liden og utilstrækkelig.“ Høsten ansees imidlertid idethele at have været et middels Aars. Potethøsten givet stort Udbytte, men i endel af Jnderøens og næsten hele Stor- og Bærdals Fogderi har Potetsygdommen betænkeligvis været tilstede. „Turnips, hvis Dyrkning mere og mere udbredes, har mange Steder slaaet godt til, og deraf er nok iaar avlet ikke saa ubetydeligt i flere af Indherreds Bygder.“ Smaalenenes Amt. „Høavlingen overalt i Amtsdistriktet givet et ualmindeligt godt Udbytte,“ og blev foretaget med en rig Efterstet paa de Steder, der er i den Kulturstand at de kan slaaes to Gange. Vintersæden har kun slaaet maadeligt til, især i Rakkestad og endel af Jde og Marker. Vaarsæden tog betydelig Skade under den regnfulde Indhøstning, og der klages over Kvaliteten, idet navnlig Byg og Hæve er mindre vægtigt. Der vil maaske i mange Egne af Amtet til Foraaret blive Spørgsmaal om godt Sædeforn.

Ogsaa i dette Amt har Potetsygdommen anrettet stor Skade, dog antages der at være forget for de tilstrækkelige Sættepoteter ved den Omhu, hvormed man har stilt de gode Poteter fra de fordærvede. Kristians Amt. Høsten over et Middelsaar. Kornet rigt i Kvantitet, men Kvaliteten ikke svarende dertil. I Gausdal og langs Njosen i østre Toten er Avlingen endog under et Middelsaars formedelst det ubeldig Bjergningsveir. Potethøsten rigelig med Hensyn til Fuld, men en Tredjedel ansees allerede ødelagt ved Torraaddenhed, og i Biri vil der rimeligvis endog opstaa Mangel paa Sættepoteter. Bratsbergs Amt. Uagtet Forventningerne med Hensyn til Fuldigheden paa mange Steder ikke er opfyldte, formenes Udbyttet af Kornhøsten dog ideelke snarere at staa over end under et Middelsaar. Ogsaa i dette Amt almindelig Klage over Torraaddenhed mellem Poteterne. „Af Træfrugt, nemlig Æbler, er der avlet en usædvanlig Mængde.“ Nordre Bergenhus Amt: Kornhøsten som i et godt Middelsaar, i nogle Thinglag (til Exempel Stat, Indre og Ytre Holmedal) endog usædvanlig. Poteterne angrebne af Sygdom. Høavlen usædvanlig rig og god. I Sogn har Frugtaavlen givet godt Udbytte.

I Forbindelse hermed hidsette vi et Uddrag af Høstens Udfald i Danmark:

Udfaldet af Høsten frembyder i dette Aar en paafaldende Forskellighed, ikke saa meget mellem de forskjellige Dele af Landet som især imellem nærliggende Egne; et Bælte af 1 Mils Bredde danner ofte Grændsen imellem en udmærket god og en særdeles tarvelig Afgrøde, afhængig af Regnbyggerne. Som en Regel, der kun har faa Undtagelser, gjælder, at alle vestlige Ryster have havt liden eller ingen Regn og som Følge deraf en slet Høst, medens Østhyften og den indre Del af Landet, navnlig Skovegnene, have havt mere og endog overflødig Regn, som i Forbindelse med Varmen og de øvrige heldige Forhold har frembraagt en særdeles god Afgrøde, et Forhold, som er saa meget mere paafaldende, da Vesthytterne ialmindelighed have mest Regn, navnlig ved vestlige Vinde, som i Sommer have været hyppige.

Med Hensyn til hele Landet anse vi det for utvivlsomt, at dette Aars Afgrøde maa sættes over en Middelhøst.

Af Halm Hayes næsten overalt, med Undtagelse af i de vestlige Egne, en rigelig Mængde, og naar Rughalmen undtages, er Foderet sundt og godt, om man end ikke tør vente, at det vil være synderligt nærende eller droit at fodre med.

Følgerne af Stormen fra 25de til 27de Juli, der rasede over en stor Del af Europa, have langtfra været saa slemme som vi befrygtede, sjønt Staden, der forarsagedes, ingenlunde var ubetydelig, og Tabet paa mange Steder anslaaes til 1—2 Fuld og derover af den staaende Sæd. Paa Derne var Rugen dengang for en Del meiet og hvad der stod tilbage var gaaet i Løse, Hveden blev for en Del meiet under Stormen, og Baarsæden var dengang endnu ikke moden. Reg-

nen, der fulgte med, bidrog ogsaa til, at Kjørnen vanskeligere blæste af, og det anføres derfor fra flere Steder, at Virkningen af Stormen sporedes mere paa Halmen, der blev brudt og uredt, end ved Kjørnetab. Foruden Rugen, navnlig Prowstrugen, led ogsaa Hveden og Havren endel af Stormen, Bygget mindre, da det var kort og Kjørnen sad dybt inde i Aret. (Fortsættes.)

J u d l a n d e t.

Christiania. Ved kgl. Resol. af 10de d. M. er 1) foruden de allerede bevilgede 2000 Spd. endvidere bevilget 1000 Spd. til Oparbejdelse af en ny Vej fra Gladenæs til Maalsnæs i Maalselvens Præstegjæld; 2) skal der uanset Amtsforsandskabets Indsigelse udlignes 1900 Spd. i indværende Aar paa Lister og Mandals Amts Matr.-Skuld til Reparation af den paa den vestlandske Hovedvei Lødestedet Mandal beliggende Bro over Mandalselven; desuden approberes Lødestedet Mandals Kommunalbestyrelses Beslutning om at ville udrede Halvdelen af Omkostningerne ved Broens fremtidige Vedligeholdelse, hvorhos det paalægges Departementet for det Indre paa næste Veibudgetforslag at opføre 1200 Spd. af det almindelige Besfand til bemeldte Broes Reparation; 3) er det bestemt, at den til Anlæg af en ny Bygadevej fra Bardals Hovedkirke til Chausseen mellem Gjøvik og Dnæs af Bardals Præstegaard fornødne Jord tillades afgivet uden Erstatning, under Betingelse af, at der uden Udgift for Sognepræsten oparbejdes en Vej fra Præstegaarden til den nye Vej efter det Strog, hvor Fagaden nu gaar og at der foruden Færdselen om Sommeren aabnes paa den nye Vej, opføres Gjerder paa begge Sider med fornødne Grunder, samt at disse Gjerder og Grunder vedligeholdes, Alt uden Udgift for Sognepræsten; 4) er det bestemt, at Kirke-Inspektionen i Moss til Gjenopførelse af Stedets i indværende Aar afbrændte Kirke tillægges det i Res. af 1ste Aug. 1800 fastsatte Bidrag af samtlige Kirker i Riget, nemlig 1 Spd. 3 Ort af hver Hovedkirke og 4 Ort af hver Auerkirke; 5) skal Afkasten af Vindrens Solværk indtil Videre forvaltes af Sognepræsten i Flesberg og en af Værkets Bedkommende dertil kempyndiget Mand; 6) bevilges Akershus Amtskommune 20 Spd. til Landbrugsskolens Bogsamling; 7) bevilges Smaalenenes Amtskommune indtil 950 Spd. aarlig i to Aar fra 1ste November d. A. til Amtets Landbrugsskolevæsen, paa de ved kgl. Resol. af 26de Sept. 1846 bestemte Vilkaar, og paa samme Vilkaar indtil 100 Spd. engang for alle, som Bidrag til Istandbringelsen af Smeder og Smeder-Værksteder ved 2 af Amtets Landbrugsskoler; 8) bevilges Trondhjems Amtskommune 916 Spd. 76 ff fra 1/56—1/57 og 701 Spd. 48 ff fra 1/57—1/58 til Amtets Landbrugsskole, samt 750 Spd. fra 1/58—1/59 til Skotens Vedligeholdelse.

— Ifølge Morgenbladet skal Arbeidet paa Kongsvingerbanen tage sin Begyndelse i næste Lige og fortsættes i Vinter med Sprængning gjennem et Fjeld ved Fodsfund og Bygning af Stikreuder etc. Arbeidet skal bestyres af Sektionschefen, Ingeniør-Løit-

nant Segelcke med Assistent Premier-Lieutenant C. Hjelm. De øvrige Sektioner sættes først i Gang til næste Aar.

— Om Aftenen den 18de var atter Jldløs i Christiania, nemlig i Brødrene Hals's Gaard ved Ruseløkbakken og den 24de i Eters Maltgjæroreri i Theatergaden; men den blev snart slukket.

— Der skal ifølge Mitbl. være nedsat en Kommission for at tage under Overvejelse, hvilke Foranstaltninger der bør træffes for at fiktte vore Skove mod Ødelæggelse ved Udhugst, og navnlig antages Kommissionen at ville komme til at behandle de i Forstmeester Meydells Skrift („om Foranstaltninger til en mere husholderisk Behandling af Norges Skove“) fremsatte Forslag. Kommissionen skulde, efter Sigende, bestaa af Oberstlieutenant Gram, Procurator, Stortingsmand M. Kildal, Lensmand Schulerud, Konst. Skovogfynsbetjent paa Noraas, Stortingsmand K. Olsen, samt Forstmeestrene Meydell og Barth.

— En af Billedhugger Borch i Marmor huggen Kristusfigur med et Barn skal være solgt til Skibskøber S. Faye for 400 Spd. og bestemt til en Foræring for Tonsberg Kirke.

— Møllargutten har nylig med Understøttelse af endel Musiklyndere, givet en Koncert i Bogens lille Sal. Alle Deltagere vare Nordmænd.

— Ved Stiftsloveretsdom af 22de d. M. ere Mordbrænderne Anton Nielsen, Claus Andersen og Hansdalsborger Magnusen domte til Strafsarbejde den Første paa Livstid, den Anden paa 9/4 Aar og den Tredie paa 5 Aar.

— Morgenbladet indeholder Følgende om Landmaaling for Landmanden: „Efter det Opvisning, som Landbruget har faaet i de senere Aar og vel fornemmelig som Følge af sidste Stortings nye Udflittingslov, vil der formodentlig ogsaa hos os blandt Landmændene blive almindeligt Spørgsmaal om Indsigt i Landmaaling og Nivelering. Til Vejledning for dem, som nærmere vilde gøre sig bekendt hermed, tro vi derfor efter det danske „Dagbladet“ at burde indtage et Udto og af sammes Anmeldelse af de af Ober. Kapitain Ghintelberg og polyteknisk Kandidat Hannemann udgitte Skrifter: „Vejledning til den praktiske Udførelse af økonomisk Landmaaling og Nivelering,“ samt praktisk Anvisning til Landmaaling og Nivelering, nærmest til Brug for Landmand:

„Landmanden vil fornøstigtvis kun komme til at opmaale enkelte Marker, udmaale og inddelte dem samt affætte Stykker paa Marken, og hans Nivelationer vilde indskrænke sig til foreløbige Undersøgelser af Terrænets Overfladeform, men ved slige Arbejder vil Fordringen til Nøjagtigheden heller ikke være stor. Med Hensyn til de Midler, som en Landmand har at raade over, maa man erindre, at han i Almindelighed aldeles ikke er i Besiddelse af matematiske Kundskaber; enhver Opmaalingsmethode, der forudsætter mere af disse end det Allersimpleste, som ethvert Menneske kan begribe, er altsaa udelukket. Den Tid, han kan have tilovers til slige Arbejder, er ogsaa ringe, og hvad endelig Instrumenterne angaar, da vil han naturligvis helst have dem saa billige, som muligt, da Maaling dog altid bliver en Bisag for ham.

En Haandbog, der skal omfatte, hvad Landmanden bør kjende af Landmaaling og Nivelering, (og mere, overflødigt Stof bør ikke medtages for ikke at forvirre Folk, hvis Sag Bogstudium ikke er) bør altsaa give en klar og simpel Fremstilling af Maaling med Kjæde og Boussole, simple Figurers Konstruktion, Arealberegning og Deling, Kortets Brug til Afmåling i Marken og Nivelation af Linier og Flader ved Hjælp af de simpleste Nivellementer. En kort Anvisning til Beregning af forefaldende Jordarbejder, hvortil Nivelationen leverer Materialet, vilde vel ogsaa kunne være passende.

Se vi nu hen til de to ovennævnte Bøger, af hvilke den ene allerede paa Titelsbladet, den anden i Fortalen erklæres for at være bestemte til Brug for Landmanden, saa viser der sig en fuldstændig Forskjellighed i deres hele Anlæg. Hr. Hannemann har i den egentlige Landmaaling kun optaget Kjædemaaling, som han har gennemgaaet særdeles omhyggelig, og paa hvis Anvendelse saavel paa enkelte Marker, som paa større Eiendomme han har givet meget oplysende Exempler. I Fremstillingen af Nivelationen har han vist, hvorledes man med Afbenyttelse af de simpleste Instrumenter, der ere forholdsvis billige at anskaffe og lette at behandle, kan foretage de Arbejder, der kunne være nødvendige for Landmanden, og han har ogsaa her ved enkelte Exempler vist Anvendelsen af Nivelationen til at lægge Planer for Landets Afledning gennem Grøfter, Drainering og Planering. For at bøde paa Manglen af matematiske Kundskaber hos Læseren, har Forfatteren forudskiftet et Slags matematisk Indledning, hvori han har givet de vigtigere Sætninger i Arithmetiken og Geometrien, uden at anføre Beviserne for dem. De, som engang have lært Tid, vilde vel kunne forstaa saameget heraf, at de under Løsningen af Bogens Hovedopgaver vilde kunne hjælpe sig dermed; men den, der er aldeles fremmed paa Matematikkens Sprog, vil efter Løsningen omtrent være ligesaa klog som før, og maa aldeles mekanisk rette sig efter de givne Regler. Kunde der end paavises nogle mindre heldige Enkeltheder ved Hr. Hannemanns Bog, saa maa vi dog i det Hele erklære det for et meget vellykket Arbejde, og uden nogen Betænkning anbefale den saavel til Landmænd, der paa egen Haand vilde sætte sig ind i Landmaaling og Nivelering, som til de Forvalterkoler, hvor disse Sag ere optagne i Undervisningsplanen, ligesom vi maa antage, at den vil blive lagt til Grund ved den Undervisning, der vil blive meddelt ved den nyoprettede Landbohøjskole.

Hr. Kapitain Ghintelberg forekommer os ikke at have været slet saa heldig ved Løsningen af den samme Opgave. Det er i Grunden snarere en Lærbog for Landmaalere, han har leveret, end en Haandbog for Landmænd. Han medtager Opmaalning ved Hjælp af Bordet; men hvor mange Landmænd vilde vel forstaa at bruge dette allerede noget komplicerede Instrument paa den rette Maade, selv om de vilde gøre den ikke ringe Bekostning for at anskaffe det? Han giver endogfaa Anvisning til Landmaaling af et Terræn, der omfatter flere Bordblade, hvilket Landmanden sikkert aldrig vil faa Brug for. Han forklarer, hvorledes man prøver et Kort

Noiagtighed, og giver Regler for Beregningen af den saakaldte Disproportion, hvilket ogsaa kan være temmelig overflødig, saa meget mere som den saakaldte Prøve ikke er saa meget paalidelig. Figurers Inddeling, som har Betydning for Landmanden, tager han derimod temmelig kort. I Læren om Rivellationen afhandler Forfatteren de komplicerede Kikkertinstrumenter, hvis Vertifikation altid bliver temmelig vanskelig for den, der ikke har synderlig Øvelse i deres Brug, som brugte paa den rette Maade, give en større Noiagtighed end Landmanden behøver, men som paa den anden Side lettere kunne bruges paa en lettere Maade, end de simplere Dioptrapparater, eller de endnu simplere, næsten altid tilstrækkelige Vandapparater. Landmanden faar vel heller ikke Brug for Reduktioner til den saunde Proportion. Foruden det, at Forfatteren saaledes ikke har været heldig i Hovedsagen, saa er hans Arbejde heller ikke ganske frit for Feil. Vi skulle saaledes blot omtale hans Prøve af Kjæden, hvor han prøver 5 Allen ad Gangen paa en endda temmelig ufuldkommen Maade, hans Vordtrianglering, hvor han glemmer den Hovedregel, at man ikke maa forstørre hans besynderlige Bemærkning i Anledning af Arealberegningen, at man „ikke altid er istand til at tilveiebringe Triangler, hvor to Sider ere ligestore med de tilsvarende Høider;“ det kan man ligesaagodt, som man kan tilveiebringe ligesidede Triangler, de forlangte Triangler ere nemlig retvinklede ligebenede, men den Nytte, de vilde gjøre, er rigtignok mindre end ingen.

Det er beklageligt, at ingen af de tvende Forfattere har optaget Vandsølen som Maaleinstrument; dens Brug er dog saa simpel, og til Landmandens Arbejder er dens Noiagtighed fuldkommen tilstrækkelig.

Lillehammer. Paa Skinstarud blev d. 11te d. M. indgaaet følgende Overenskomst: § 1. Undertegnede, Ciere af Hannerørretfiskeriet i Laugen, have fattet Beslutning om følgende Foranstaltninger, sigtende til at ophjælpe samme. § 2. Da det om Høsten i den Tid, Hannerørretten leger, er vanskelig og ofte umuligt at skaffe et tilstrækkeligt Antal Stamfiske til det af os paa Gaarden Huse i Faaberg opførte Udflakningsapparat, saa forbinder Enhver af os sig til i Tidrummet fra 15de August til Fiskeriets Ophør, at henbringe 1 — en — Hannerørret af 1 Pbd.s Vægt, under ingen Omstændighed under 12 Mrk., til Gaarden Huse, hvor en større og hensigtsmæssigere Dam bliver med Cierens Tilladelse at indrette i den der rindende Bæk, hvor Fiske kunne gaa indtil de blive modne. § 3. Denne Dam, der bør være 12—16 Allen lang, 8 Allen bred og 2 Allen dyb nederst ved Dæmningen, forbinde vi os til at have færdig inden April Maanedes Udgang forffommende, og bliver den at indrette med tvende Afdelinger, samt desuden saaledes, at den kan tjene til Opholdssted for den udflakkede Yngel til Høsten. § 4. For det Tilfælde, at man vil have Yngelen gaaende i Dammen til Høsten, bliver den at slippe i Elven, før nye Stamfiske henføres til Dammen. § 5. Der bliver hvert Aar inden 15de August at vælge tre Mænd af vor Midte til at nedlægge Rognen i Apparatet, have det forpønde Tilsyn med dette om Vinteren,

samt slippe Yngelen i Dammen og Elven, saavel som iøvrigt at paase Udførselen af de i denne Overenskomst fastsatte Bestemmelser. § 6. Da Opfiskning af den saakaldte Kjøe, som er Yngel af Hannerørret, saavel som af anden Fisk, i de senere Aar har været drevet meget af Uberettigede til stor Skade for vort Fiskeri, saa forbinder Enhver af os sig til, ikke alene selv at afholde os derfra, men tillige at paatale denne Forseelse, naar den begaars af Andre. Da Forseelsen ofte kan foregaa i vedkommende Grundteers Gravær, saa forbinder desuden Enhver af os sig til, saasnart han opdager ulovligt Fiskeri paa en Andens Grund, og af hvem det er begaaret, derom strax at underrette Bestyrelsen, som herefter bemyndiges til at paatale Forseelsen. De med Paatalen af disse Sager forbundne Omkostninger blive at tilsvare fælles af os Undertegnede. § 7. Disse Bestemmelser blive i betimelig Tid at kundgjøre paa hensigtsmæssig Maade, saafom ved opslaaende Plakater, Bekkendtgjørelse i Kristians Amtstidende osv., hvilket foranstattes af den valgte Bestyrelse. § 8. Da Skadeligheden af at fiske Hannerørret længe ud paa Høsten maa erkendes af Enhver, saa forbinde vi os til, i Mangel af en passende Fredningslov, at opføre med dette Fiskeri den 14de September, og for os, der have Tjenestlag ved selve Hannerørret, den 30te samme Maaned. § 9. Idet vi ved vore Navnes Underskrift forpligte os til at overholde denne Forenings Bestemmelser, ere vi komne overens om, at disse skulle gjælde i 6 — sex — Aar fra nu af.

Drammen. Trælshandlernes Dhr. S. Kjerulf, N. Backe og N. B. Storm reiste den 17de d. M. op til Oberstløjtnant Gram paa Ringerike, for at tolke han Trælshandlernes særdeles Erkjendtlighed for hans Fortjenester som Inspektør over Tommerslødningen i Drammens Vasdrag i de mange Aar, han har indehavt denne Bestilling, samt for tillige at overrække ham en Bæse af Sølv til en Værdi af 200 Spd.

— Utter Ildløs i Drammen den 20de d. M. i et Bryggeri; men den slukkedes snart.

Fra **Kongsberg** berettes, at der i Fiskendflakningsapparatet ved Vaabensfabrikken nu er nedlagt henvend en Skjæppe Dretrogn eller omtr. 100,000 Stkr. fra Folsjøen i Thelemarken, samt noget over to Potter Sikrogn eller 60 à 70,000 Stkr. fra Høgsund.

Fra **Balders** berettes, at Gaardmand Ole Olsen Høiland den 18de d. M. er bleven skudt, efter hvad man antager af en Uven, nemlig en affædiget Sergeant Arne Olsen Kulterstad. De høre Begge hjemme i Mordals Præstegjæld.

Aremerk. Natten imellem den 11te og 12te d. M. nedbrændte for Engbret Soot en Mølle og en Sag, et Stentorkehus blev nedbrudt for at hindre Ilden fra at naa Baaningshusene.

Saavel i **Kragery** som i **Molde** har ogsaa været Ildløs; men som snart slukkedes.

Fra **Guldalen** skrives: Det er i høieste Maade beklageligt, hvorledes Kvafsalverne i dette Strøg vide at skaffe sig Tilto hos Bonderne, og tage dem alvorligt ved Røsten paa Grund af deres Lettroenshed. Saaledes er der en saakaldet dansk Pharma-

cent, der pleier at stryge Dalen op og ned for at falkyde sin Medicin med Forskring om, at den skal hjælpe for enhver Sygdom, naar den kun benyttes ret, men kostbar er den ogsaa. Den samme Person skal for en Del Aar siden have skaffet en Pige i Malen en meget mistænkelig Medicin og ved den Leilighed være eftersogt af Dørligheden, uden at man var istand til at finde ham. En Kone i Trondhjem praktiserer ogsaa heroppe med sin hjemlavede Salve, der skal hjælpe for alle Tilfælde, og for hvilken hun tager sig godt betalt. Hun skal nu være under Justitiens Tiltale i Trondhjem for Kvælfalveri, og det var godt, om man kunde faa et alvorligt Tag paa hende, at hun kunde blive standset i sin bedrageriske Fremferd. En Værdaling gjør ogsaa ofte Reiser herigjennem. Han udgiver sig for at kunne helbrede for Slagtilfælde og lignende Sygdomme ved at læse over Folk og ved Brændevinslurer, og Mange have stor Tillid til ham. Han tager sig ogsaa godt betalt, naar han bliver hentet. Kunde man falke saadanne vittierlige Bedragerer, gjorde man en stor Velgjerning mod den Ietroende Almue; thi de hindre syge Folk i at henvende sig til en ordentlig Læge i rette Tid og bidrage ogsaa Sit til, at Sygdommen tager en saadan Dverhaand, at Patientten neppe staar til at redde.

Udlandet.

England. I Shields og Bristol afholdtes nylig Meetings (Forsamlinger), hvori man ved Resolutioner udtalte sig om det brittiske Rhederies nuværende trykkende Tilstand, hvortil Grunden var den ved Differentialtolv begunstigede Konkurrentens af fremmede Nationers Rhedrier. Det blev besluttet at anmode Regjeringen om at afhjælpe denne Ulempe, i fornødent Fald derved, at de fremmede Fartøier i de brittiske Havne ved en Geheimeraadsbefaling stilledes paa samme Fod, som de brittiske Skibe i vedkommende fremmede Magts Havn.

I Portugal har der fundet flere stærke Jordstøvels Sted, hvilke have aarvirket stor Skade.

Ogsaa i **Spanien** har man sporet Jordrystelser.

Amerika. Indianerne fra Oregon ere efter et to Dages Slag blevne besejrede og undertvungne af Amerikanerne.

Asien. "Times" offentliggjør atter nogle Breve fra en Deltager i Lord Elgins Expedition til Jeddo i Japan. De ere af en anden Haand end de før bragte Meddelelser, men stemme fuldkommen overens med disse i den rosenfarvede Afmalning af Landet: "Nagasaki ligesom alt Japanesisk danner en paafaldende Modfærtning til alt Chinesisk. Man kan ikke være fem Minuter i Japan uden at mærke, at dette er en fremadskridende Nation, — man ser det paa Landsbyerne, Husene, Folkene og Alt. Gaderne ere brede og broslagne i Midten, Husene ere aabne i den hele nederste Etage med sammenflettede Matter, der paa en net Maade bedække alle Værelserne. Herpaa sidder, sover og spiser man, og Alt holdes omhyggelig rent. Bag ethvert Hus er en Have med nogle grønne Buske, hist og her findes ogsaa et smukt Træ. Rentlighed synes at være Japanesernes Hovedkaraktertræk; de vaske sig vedvarende og ganske

freit og aabent. Til vor store Forbauselse saa vi den første Dag, under en Spadsferetur gjennem Staden, to eller tre Damer sidde i al Gemhyllighed i sine Bassekasser foran Husdøren og vaske sig i fuldkommen Ufkyldighed, medens Træfflen i Gaderne gik sin sædvanlige Gang. Vi hørte siden, at dette var almindelig Skik. Japaneserne ere videbegjærlige. Aldrig gaves der et Folk, som var beredvilligere til at rette sig efter Verdens Forandringer og Fremferdt. Betynderligt er det, at de, medens nogle af deres Sædvaner egentlig forekomme os barbariske, og medens de mangle selv den mest sædvanlige Videnskab — medens de endnu opskjære sin Bug og sfo sine Heste med Haln, fordi enhver anden Methode er dem ubekjendt, med et Spring have tilegnet sig mangen Videnskab, hvis Erhvervelse har kostet de europæiske Nationer Aarhundreder. I Nagasaki er et Værksted, hvor de endog kunne forarbejde Jernbaner og Dampmaskinerier. Japanesiske Kapitainer kommandere sine Krigsskibe, hvoraf tre ere Dampere; de forstaa den elektriske Telegraf, de forfærdige Termometre, Barometre, Theodoliter og, jeg tror ogsaa Anaroider. Deres Mikroskopier og Mikroskopier ere gode og meget billige. De have et stort Glasfabrik, hvis Arbeider give Vore sidet efter, tillige en kort Jernbanelinie i det Indre, en Foræring af Amerikanerne. Mange af dem tale Hollandsk, Nogle Engelsk, og Alle ere begjærlige efter at lære; de gjøre Alt selv, og naar man betænker, at det ikke er mere end ti Aar siden de gjorde denne Begyndelse, saa fortjener den Fremgang, som de i saa kort Tid har gjort, at kaldes et sandt Under. — Jeddo er uomtvistelig en af Verdens smukkeste Stæder. Husene, som tilhøre Fyrster og Adelige, ere Palladser, og deres Omfang kan man forestille sig, da Nogle af dem rumme 10,000 Mennesker. De ere regelmæssigt byggede og danne rummelige Gader, der tilbels ere 40 Alen brede og holdte i den bedste Stand; et uhyre Gaardsrum med Trær og Haver danne Centrumet for enhver Indbegning, i hvis Midte Gædens Hus har sin Plads; Husene for de Underordnede og Tjenestebetjente danne Grændsen for Indbegningen. Alle ere byggede i en og samme Stil. De til Gaardsrummet førende Portaler ere overordentlig skønne; de ere af massiv Træværk med Jirater af Guldfærbis og allehaande Sindhilleder. Fra den Gade, der fører forbi Gravene til den anden Slotsmur, har man den skønneste Udsigt, jeg nogenstunde erindrer at have seet — paa den ene Side Havbugten ved Jeddo, med de der opstigende høje Bjerge, paa den Anden en Del af den store Stad Jeddo med dens Trær og Haver, mæleriske Temppler og tæt sammenstrængte Gader, der strække sig hen til det Indre saa langt Diet kan naa; derpaa fluer man i det Ferne, bagfor en tæt bebygget Forstad, Trær og grønne Enger; men det mærkværdigste Syn har man lige ved sig, nemlig de velspleiede grønne Volde af den anden Befæstningslinie, der have sig omtrent 70 Fod fra den brede Grav under dem, med storartede, over 100 Aar gamle Cedertreer, der vore frem af Skranten. Den smukke Træart, Græsbunden, Vandløstierne i Graven, den hele Scenes Storartethed og Methed opveier og overtræffer Alt, hvad jeg nogenstunde har seet i Europa eller nogen anden Verdensdel.

Ugeskrift for Norske Landmænd, tredje Aargang, udkommer i 1859 i nærværende Format med 52 Aarf om Aaret, altsaa 1 Aarf ugentlig, der, som før, medfølger Skilling-Magazinet.

Christiania Kornpriser.

Indenlandst

Hvede, 3 $\frac{1}{2}$ a 5 $\frac{1}{2}$ Spd. intet solgt.
 Rug, 15 $\frac{1}{2}$ a 16 $\frac{1}{2}$
 Bvg, 14 $\frac{1}{2}$ a 15 $\frac{1}{2}$ 12 $\frac{1}{2}$.

Udenlandst

Rug østersøist 19 $\frac{1}{2}$ a 19 $\frac{1}{2}$ 12 $\frac{1}{2}$.

Rug dansk 16 $\frac{1}{2}$ a 17 $\frac{1}{2}$.
 Bvg 2radigt 15 $\frac{1}{2}$ a 15 $\frac{1}{2}$ 18 $\frac{1}{2}$.
 Erter 4 a 5 Spd.
 Hvede 5 $\frac{1}{2}$ Spd. a 5 Spd. 1 $\frac{1}{2}$ 12 $\frac{1}{2}$.

Christiania Fiskepriser.

Sild, Rjovmd. 6 Spd. pr. Td.
 Sild, stor Rib. 5 $\frac{1}{2}$ Spd. pr. Td.
 Sild, smaa do. 4 $\frac{1}{2}$ a 5 $\frac{1}{2}$ Spd.
 Sild, stor Christ. 4 $\frac{1}{2}$ a 4 $\frac{1}{2}$ Spd. pr. Td.
 Sild, smaa do. 3 $\frac{1}{2}$ Spd. pr. Td.
 Storset 1 Spd. a 1 Spd. 6 $\frac{1}{2}$ pr. Bog.
 Ribbeset 4 $\frac{1}{2}$ 12 $\frac{1}{2}$ pr. Bog.
 Smaaset 4 $\frac{1}{2}$ pr. Bog.
 Røbskær 6 $\frac{1}{2}$ 12 $\frac{1}{2}$.

Udgiverens Adresse:

J. Schrøder. Bøll i Bærum.

Følgeblad til Skilling-Magazinet.

Meteorologiske Dagttagelser

paa Christiania Observatorium.

1858, Oktober.	Barometerstand i franste Lin. ved 0°.			Temperatur i Skyggen. R.			Bemærkning.
	Nl. 7 F.	Nl. 2 C.	Nl. 10 C.	Nl. 7 F.	Nl. 2 C.	Nl. 10 C.	
1	329 $\frac{1}{2}$ 5	330 $\frac{1}{2}$ 8	329 $\frac{1}{2}$ 7	7° 9	10° 1	+ 7° 4	Temn. klart. S—stærk SW.
2	27 4	27 6	29 4	6 5	8 8	7 1	do. W—SSW.
3	29 5	30 7	33 9	6 2	8 8	2 5	Lidt Regn Form. NW—S—NW.
4	34 8	34 4	34 0	4 2	S 8	10 7	do. Lyft. Svag NO—S.
5	32 1	30 4	30 3	10 2	10 7	7 1	do. Klar Vst. Stærk SSO.
6	28 8	29 0	31 2	6 9	9 8	4 0	Klart Efterm. SO—W.
7	32 2	30 2	25 6	2 0	5 1	2 9	Regn. SO—NO. Storm af S.
8	24 7	24 1	27 9	6 3	9 0	6 6	Blandet. SSO. Storm.
9	31 7	33 5	34 9	2 8	6 9	1 5	Klart. SSW.
10	35 6	35 9	36 8	3 8	7 8	5 7	Blandet Lidt Regn. SO.
11	36 5	36 4	35 9	3 0	6 1	5 1	Lyft. Stærk Byge Kl. 3 NO—ONO.
12	35 1	34 3	33 1	5 5	6 7	6 9	Regn. NO.
13	33 3	33 7	34 1	4 8	7 9	4 9	Blandet. S.
14	36 5	37 2	35 4	2 9	7 3	8 0	do. NO.
15	33 7	34 6	35 5	8 8	10 2	7 0	do. Frisk SSO—SW.
16	35 4	35 2	35 2	5 0	7 0	3 9	do. NW.
17	35 4	35 3	34 7	4 8	5 8	3 6	Temn. skyet. NW—NO.
18	35 7	36 4	38 2	0 3	4 1	+ 0 1	Blandet. NO.
19	39 8	40 1	40 3	+ 2 5	4 9	— 1 5	Temn. klart. N—OSO.
20	39 5	38 4	37 5	— 3 5	1 8	— 0 4	Klart. NNO—SO.
21	36 4	36 0	36 4	— 2 2	2 3	— 0 8	do. NNO—SSO.
22	36 9	37 1	37 9	— 1 0	1 0	— 1 0	Blandt. Laage. NNO.
23	38 7	38 6	38 4	— 1 7	1 9	+ 0 4	do. do. NNO.
24	38 0	37 9	37 5	— 0 3	1 9	+ 0 6	Lyft. do. ONO.
25	37 2	38 4	40 2	+ 0 3	2 0	— 1 5	do. do. N—SO.
26	40 9	40 5	38 7	— 1 4	4 4	+ 3 4	Blandet. SO.
27	35 7	33 4	32 0	+ 5 1	7 6	+ 5 6	Temn. skyet. Frisk S.
28	32 7	33 2	34 4	+ 3 9	6 3	+ 1 0	Blandet. WNW—NO.
29	36 3	38 1	40 8	+ 1 1	2 9	— 1 0	Klart. Stærk NW.
30	41 6	41 2	40 4	— 2 1	1 8	— 0 2	Blandet. N.
31	39 8	40 7	42 4	+ 1 0	4 1	+ 2 2	do. N.

Regnhøiden = 15,64 Linier.

Christiania.

Trykt og forlagt af W. C. Fabricius.